

DECIZIA nr. 423/23.10.2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL reinregistrata la
D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale X cu adresele nr. x, nr. x si nr. x, inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x, nr. x si nr. x cu privire la reluarea procedurii de solutionare a contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul in Bucuresti, Splaiul x nr.x, sector 4.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale X sub nr. x, l-a constituit Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de organele de inspectie fiscala nr. x, emisa de Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala din cadrul Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale X in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x, comunicate la data de x.2009 prin care s-au stabilit obligatii fiscale in suma totala de x lei reprezentand:

- x lei = accize;
- x lei = majorari de intarziere aferente accizelor.

Avand in vedere faptul ca in urma inspectiei fiscale constatările ar fi putut intruni elementele constitutive ale infractiunii prevazute de **296¹** alin. 1 lit b) Cod fiscal, Serviciul solutionare contestatii din cadrul DGFP-MB a dispus prin Decizia nr. 215/16.07.2009, suspendarea solutionarii cauzei, procedura administrativa urmând a fi reluata la încetarea cu caracter definitiv si irevocabil a motivului care a determinat suspendarea, în conditiile legii.

Prin Rezolutia din data de x12.2011 pronuntata de Ministerul Public – Parchetul de pe langa Judecatoria sectorului 4 in dosarul nr. x/2009, ramasa definitiva prin respingerea plangerii ca neintemeiata prin Sentinta penala nr. x s-a dispus neinceperea urmaririi penale fata de domnul Xadminstrator al SC X SRL.

Prin adresa inregistrata sub nr. x/12.09.2012 SC X SRL a solicitat reluarea procedurii de solutionare a contestatiei impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de organele de inspectie fiscala nr. x

Avand in vedere dispozitiile art. 205 alin. (1), art. 207, art. 209 alin. (1) lit. (a) si art. 214 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra cererii organului vamal si a SC X SRL de reluare a procedurii de solutionare a contestatiei, cu privire la suma totala de x lei individualizata prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de organele de inspectie fiscala nr. x, emisa de DRAOV X.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. SC X SRL se indreapta impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de organele de inspectie fiscala nr. x si impotriva Raportului de inspectie fiscala nr. x, emise de Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale X - Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala invocand urmatoarele:

- prin decizia de impunere s-a dispus in mod eronat in sarcina societatii obligatii fiscale suplimentare de plata cu tiltul de accize, in perioada 01.05.2006 – 01.05.2009 in suma de x lei si majorari de intarziere aferente in suma de x lei. S-a retinut eronat ca datoreaza accize aferente produsului finit Diluant D 509, calculate la nivelul accizelor pentru benzina fara plumb, acest

produs fiind incadrat gresit la pozitia tarifara 2710.11.90 si retinandu-se de asemenea gresit, ca ar fi schimbat destinatia initiala a produsului pentru care detine autorizatii de utilizator final;

- are ca activitate principala "fabricarea vopselelor, lacurilor, cernelii tipografice si masticurilor" – Cod CAEN 2030;

- societatea detine autorizatii de utilizator final in baza carora a achizitionat produse, respectiv uleiuri minerale (white spirit rafinat) incadrate la pozitia 2710, respectiv 2710.11.21. Aceste uleiuri minerale au fost utilizate exclusiv in scop industrial si in conformitate cu dispozitiile art. 201 alin. 1 lit a din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal si pct. 23 alin. 1, 4 si 10 din HG nr. 44/2004 in regim de scutire de plata a accizei, care prevad ca „ sunt scutite de la plata accizelor uleiurile minerale folosite in orice scop decat combustibil sau carburant”.

- s-a retinut in procesul verbal de control ca aceste produse energetice (uleiuri minerale) au fost utilizate in procesul de productie a produselor finite din categoria lacuri - diluanti, printre care si diluant pentru produse pe baza de rasini alchidice grase, denumit D509. Probele au fost prelevate in data de 14.05.2008 din produsul Diluant D 509 produs de societate, constatandu-se, eronat, ca reprezinta tot un ulei mineral incadrat la pozitia 2710, in certificatul de analiza nr. xpropunandu-se ca si clasificare tarifara pozitia 2710.11.90, respectiv "alte uleiuri minerale".

Urmeaza a se constata insa ca potrivit dispozitiilor art. 240 alin. (1) din Codul fiscal, *uleiurile minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea țiteiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85°C, se vor comercializa direct către utilizatorii finali, care folosesc aceste produse în scop industrial.*

Dispozitiile pct. 7 alin. 3 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin HG nr. 44/2004 definesc notiunea de „ scop industrial” ca fiind activitatea privind utilizarea uleiurilor minerale ca materie primă pentru obținerea altor produse, care se regăsesc în produsul final rezultat din procesul de producție, precum și acele activități cu caracter industrial care se regăsesc încadrate în Clasificarea activităților din economia națională - CAEN.

Contestatarul sustine ca a utilizat materia prima white spirit rafinat pentru obtinerea produsului finit Diluant D 509, iar aceasta materie prima utilizata se regaseste in acest produs finit.

In sustinerea contestatiei societatea invoca Codul CAEN – pozitia 2030, art. 175 alin. (1) lit d), alin (2) si alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 17 alin. 3 din Ordinul ANAF-ANV nr. 356/11.02.2008 privind modificarea Ordinului vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 9.250/2006 pentru aprobarea Normelor privind funcționarea Laboratorului vamal central și modalitatea de efectuare a analizelor

Contribuabila sustine ca prin Rezolutia din data de 08.11.2012 data de Parchetul de pe langa Judecatoria sector 4 in dosar x/P/209 s-a dispus neinceperea urmaririi penale a numitului X sub aspectul savarsirii faptelor prevazute de art. 296/1 alin. 1 lit. b din Legea nr. 571/2003, solutie mentinuta prin Rezolutia nr. x/II/-2/2012 a Prim – procurorului aceluasi Parchet din data de 24.02.2012, retinandu-se ca produsul Diluant D509 a fost comercializat in ambalaje de 500 ml si 900 ml, pe baza de facturi fiscale impreuna cu alte produse utilizate in productia de mobilier (lacuri si vopseluri) si nefiind comercializat drept combustibil.

Intrucat impotriva acestei rezolutii ANAF – ANV prin DRAOV X a formulat plangere la Judecatoria sectorului 4, prin sentinta penala nr. 1x, definitiva s-a respins aceasta plangere ca neintemeiata si s-au mentinut solutiile date prin rezolutiile mai sus mentionate, iar in considerentele acestei sentinte instanta a retinut ca „fata de dispozitiile art. 206¹⁶, alin.3 Cod fiscal, pentru produsul finit in discutie, respectiv Diluant D509 nu se datoreaza accize, intrucat acest produs este incadrat la pozitia tarifara 2710.11.90 si nu se regasete in categoria produselor energetice pentru care se datoreaza accize prevazute limitativ, de acest text de lege”.

Instanta a mai retinut ca acest produs nu poate fi incadrat nici la alin. 4 al art. 206¹⁶, alin.3 Cod fiscal intrucat, conform probelor administrate in cauza, nu rezulta dovada ca produsul in cauza ar fi destinat a fi utilizat, pus in vanzare ori utilizat drept combustibil pentru incalzire ori combustibil pentru motor.

In concluzie, **SC X SRL** considera ca nu-i sunt aplicabile dispozitiile pct. 7 alin. 1 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin HG nr. 44/2004, intrucat nu a schimbat destinatia initiala a produsului finit realizat de societate in procesul industrial, in conformitate cu activitatile regasite a fi incadrate in Clasificarea activitatilor din economia nationala, nefiind folosita pentru consum propriu, altul decat cel utilizat in scop tehnologic pentru realizarea altor produse, iar clasificarea tarifara propusa – 2710.11.90 este gresita, corecta fiind clasificarea tarifara 3814.00.10 sau 3814.00.90, si pe cale de consecinta, considera ca nu datoreaza nicio suma cu titlu de accize pentru acest produs in perioada supusa controlului fiscal si solicita anulara in totalitate a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de organele de inspectie fiscala nr. x si a Raportului de inspectie fiscala nr. x.

De asemenea, contestatara solicita restituirea sumei de x lei achitata in data de 20.07.2009, in temeiul art. 117 alin. 1 lit. d din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de organele de inspectie fiscala nr. x, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala a stabilit obligatii vamale in suma totala de x lei reprezentand:

- x lei = accize;
- x lei = majorarai de intarziere aferente accizelor.;

Temeiurile legale invocate sunt: Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal - art. 168, art. 178 alin. (1) art. 240 alin. (1), pct. 7 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 119 si 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

III. Luand in considerare motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul contestatiei, sustinerile organelor vamale, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele :

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii este investita sa se pronunte daca SC X SRL datoreaza accize aferente produselor obtinute in conditiile in care acestea au fost incadrate de Autoritatea Nationala a Vamilor in categoria uleiurilor minerale cu codurile NC 27 10 11 90 care pot fi produse numai in antrepozite fiscale.

In fapt, din Raportul de inspectie fiscala nr. x, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de organele de inspectie fiscala nr. x rezulta ca SC X SRL a detinut in perioada verificata autorizatii de utilizator final emise de Administratia Finantelor Publice sector 4, Directia mun. Bucuresti pentru Accize si Operatiuni Vamale, pentru punctul de lucru din loc. Lungesti – Judetul Valcea.

Din Raportul de inspectie fiscala si din actele existente la dosar se reține că în perioada mai 2006 – mai 2009 SC X SRL s-a aprovizionat în baza autorizatiilor de utilizatori finali nr. x01.2006, nr.x.2006 nr.x.2006, nr.x.2006, nr. x.01.2007, nr. x.01.2007, nr. x.03.2007, nr. x.03.2007, nr. x.11.2007, nr. x.01.2008, x.04.2008 si nr. x.10.2008 emise de catre Administratia Finantelor Publice sector 4 cu Toluen si White spirit.

SC X SRL detine in anul 2009, autorizatia de utilizator final nr. x.2009, emisa de Directia mun. Bucuresti pentru Accize si Operatiuni Vamale pentru cantitatea de 100 tone Toluen, cod NC 2902.30.00 si cantitatea de 20 tone White spirit rafinat cod NC 2710.11.21 din care aceasta a achizitionat 49,5 tone Toluen si 6,35 tone White spirit rafinat.

Produsele energetice aprobate prin autorizatiile de utilizator final au fost achizitionate ***in scopul prevazut de art. 201 alin. (1) lit a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 23.10 din HG nr. 44/2004 de apobare a Normelor metodologice de aplicare a a legii, cu modificarile si completarile ulterioare, in regim de scutire de la plata accizelor” respectiv, in regim de scutire de la plata accizelor in scopul prevazut de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal la art. 175 indice 4 alin. (1) pct. 2 lit a)***, conform celor precizate in autorizatiile de utilizator final.

Produsele energetice mentionate in Autorizatiile de utilizator mai sus mentionate au fost achizitionate de societate si utilizate in procesul de productie a urmatoarelor grupe de produse finite:

- lacuri nitorcelulozice;
- lacuri pe baza de apa;
- diluanti nitorcelulozici;
- rasini;
- grunduri nitorcelulozice;
- vopseluri alchidice;
- emailuri nitorcelulozice;
- baituri diluabile cu apasi/sau solventi;
- emailuri epoxidice.

In vederea productiei de lacuri – diluanti societatea a mai achizitionat, in perioada suspusa verificarii, si alte materii prime folosite in procesul de fabricatie (acetat de n-butil, acestona, nButanol, metil etil cetona, etc.), iar consumul de materii prime (produse energetice) este justificat de aceasta prin bonuri de consum si rapoarte de productie.

Procesul de fabricatie diluanti consta in combinarea (amestecarea) materiilor prime, in diverse proportii, fara a fi suspuse unor transformari chimice ireversibile, avand la baza - retetarul de fabricatie emis de societate(norme de consum).

Organele de inspectie vamala mentioneaza ca situatia cantitatilor de produse energetice achizitionate in baza Autorizatiilor de utilizator final si a cantitatilor de produse finite obtinute – DILUANT D 509 – si comercializate ulterior (anexa 3 pentru anul 2006, anexa 4 pentru anul 2007, anexa 5 pentru anul 2008 si anexa 6 pentru anul 2009) s-a intocmit pe baza de facturi fiscale, D.A.I.-uri, note de receptie aferente, bonuri de consum, rapoarte de productie, fise de magazie, precum si a centralizatoarelor privind produsele finite fabricate de societate in perioada mai 2006-mai 2009.

Organele de inspectie vamala au constatat ca SC X SRL a fabricat in afara antrepozitului fiscal, produse energetice, respectiv Diluant D 509 si pentru care normele legale prevad obligatia autorizarii in acest sens si plata accizelor la bugetul de stat. Produsele energetice respective nu puteau fi produse si/sau detinute in alta parte decat in incinta unui antrepozit fiscal de productie si nu puteau fi deplasate decat dupa plata accizei sau in regim suspensiv, cu document administrativ de insotire si sigiliul organelor vamale/fiscale.

Potrivit certificatului de analiza nr. x, emis de Laboratorul Vamal Central clasificarea tarifara a produsului Diluant D 509 este 2710 11 90 .

Intrucat SC X SRL a produs uleiuri minerale si le-a comercializat, organele vamale au constatat ca in fapt, societatea a functionat ca antrepozit fiscal pentru productia si comercializare uleiurilor minerale in intelesul Titlului VI – Accize, din Codul fiscal, fara indeplinirea conditiilor legale de autorizare.

Drept urmare organele de inspectie vamala au emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de organele de inspectie fiscala nr. x in baza Raportului inspectie fiscala nr. x prin care au stabilit in sarcina **SC X SRL** obligatii fiscale, respectiv accize si majorari de intarziere aferente in suma de totala de **x lei**.

În drept, art.175 alin.(1), alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, text în vigoare în **perioada ianuarie 2005 - decembrie 2006**, stipulează că:

Uleiuri minerale

(1) În înțelesul prezentului titlu, uleiuri minerale sunt:

- a) produsele cu codul NC 2706 00 00;
- b) produsele cu codurile: NC 2707 10; 2707 20; 2707 30; 2707 50; 2707 91 00; 2707 99 11; 2707 99 19;
- c) produsele cu codul NC 2709 00;

- d) produsele cu codul NC 2710;
 - e) produsele cu codul NC 2711, inclusiv metanul și propanul, pure din punct de vedere chimic;
 - f) produsele cu codurile: NC 2712 10; 2712 20; 2712 90 (fără produsele de la 2712 90 11 și 2712 90 19);
 - g) produsele cu codul NC 2715 00 00;
 - h) produsele cu codul NC 2901;
 - i) produsele cu codurile: NC 2902 11 00; 2902 19 80; 2902 20 00; 2902 30 00; 2902 41 00; 2902 42 00; 2902 43 00 și 2902 44 00;
 - j) produsele cu codurile NC 3403 11 00 și 3403 19;
 - k) produsele cu codul NC 3811;
 - l) produsele cu codul NC 3817 00.
- (2) Uleiurile minerale pentru care se datorează accize sunt:
- a) benzină cu plumb cu codurile: NC 2710 11 31; 2710 11 51 și 2710 11 59;
 - b) benzină fără plumb cu codurile: NC 2710 11 41; 2710 11 45 și 2710 11 49;
 - c) motorină cu codurile: NC 2710 19 41; 2710 19 45 și 2710 19 49;
 - d) păcură cu codurile: NC 2710 19 61; 2710 19 63; 2710 19 65 și 2710 19 69;
 - e) gazul petrolier lichefiat cu codurile: NC 2711 12 11 până la 2711 19 00;
 - f) gazul metan cu codul NC 2711 29 00;
 - g) petrol lampant cu codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25;
 - h) benzen, toluen, xileni și alte amestecuri de hidrocarburi aromatice cu codurile: NC 2707 10; 2707 20; 2707 30 și 2707 50
- [...].”

Pentru perioada 1 ianuarie 2007 – august 2008 dispozițiile art.175 alin.(1) - alin.(7) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au fost modificate, în sensul că:

“ *Produse energetice*

(1) În înțelesul prezentului titlu, produsele energetice sunt:

- a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
- b) produsele cu codurile NC 2701, 2702 și de la 2704 la 2715;
- c) produsele cu codurile NC 2901 și 2902;
- d) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, numai dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
- e) produsele cu codul NC 3403;
- f) produsele cu codul NC 3811;
- g) produsele cu codul NC 3817;
- h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Intră sub incidența prevederilor secțiunilor a 4-a și a 5-a ale cap. I din prezentul titlu doar următoarele produse energetice:

- a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
- b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 și 2707 50;

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 și 2710 19 29, prevederile secțiunii a 5-a se vor aplica numai circulației comerciale în vrac;

- d) produsele cu codurile NC 2711, cu excepția 2711 11, 2711 21 și 2711 29;
- e) produsele cu codul NC 2901 10;
- f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 și 2902 44;
- g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
- h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

- (3) *Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:*
- a) *benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 și 2710 11 59;*
 - b) *benzina fără plumb cu codurile NC 2710 11 31, NC 2710 11 41, 2710 11 45 și 2710 11 49;*
 - c) *motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;*
 - d) *petrol lampant (kerosen) cu codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25;*
 - e) *gazul petrolier lichefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19 00;*
 - f) *gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00;*
 - g) *păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;*
 - h) *cărbune și cocs cu codurile NC 2701, 2702 și 2704.*

(4) *Produsele energetice, altele decât cele de la alin. (3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.*

(5) *Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.*

(6) *Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice alt produs, cu excepția turbei, destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat pentru încălzire, este accizat cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.*

(7) *Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producție de produse energetice nu reprezintă eliberare pentru consum atunci când se efectuează în scopuri de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producție și, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră eliberare pentru consum.*

În cauză sunt incidente și dispozițiile art.240 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 240 - Condiții de comercializare

“ (1) Uleiurile minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85 grade C, se vor comercializa direct către utilizatorii finali, care folosesc aceste produse în scop industrial. În caz contrar, antrepozitarul autorizat va vira la bugetul de stat accizele aferente, calculate la nivelul accizelor datorate pentru benzinele cu plumb. În categoria utilizatorilor finali nu sunt incluși comercianții în sistem agro”.

De asemenea pct. 5^{1.3} (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, în vigoare în perioada 02.03.2007-31.05.2009, prevede:

5^{1.3} (1) Operatorii economici care achiziționează produse energetice de natura celor prevăzute la art. 175 alin. (2) din Codul fiscal, în vederea utilizării în unul dintre scopurile prevăzute la art. 175⁴ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Codul fiscal vor depune în vederea înregistrării o cerere la autoritatea fiscală teritorială. Autoritatea fiscală eliberează o autorizație de utilizator final, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 20, în care va fi menționat ca temei legal art. 175⁴ din Codul fiscal. Circulația acestor produse de la antrepozitul fiscal la utilizator va fi însoțită de documentul administrativ de însoțire, potrivit procedurii prevăzute la pct. 14.

(2) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

Având în vedere dispozițiile legale citate mai sus precum și actele existente la dosar se reține că uleiurile minerale neaccizabile, care au punctul de inflamabilitate sub 85 grade C trebuie să fie comercializate direct către utilizatorii finali care utilizează aceste produse în scop industrial, iar producerea lor să fie realizată în antrepozite fiscale de producție autorizate, fiind necesară supravegherea deplasării produsului în conformitate cu prevederile Secțiunii a 5-a a Titlului VII –al Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Noțiunea scop industrial menționată la art.240 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, include activitatea privind utilizarea uleiurilor minerale ca materie primă pentru obținerea altor produse, care se regăsesc în produsul final rezultat din procesul de producție, precum și acele activități cu caracter industrial care se regăsesc încadrate în Clasificarea activităților din economia națională – CAEN aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.656/1997, cu modificările și completările ulterioare, conform pct.7 alin.(3) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004.

Din actele existente la dosar rezultă că produsele denumite "diluanti" reprezintă tot ulei mineral încadrat la poziția NC 2710 și nu alte produse în sensul pct.7 alin.(3) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În cauză devin incidente și dispozițiile pct. 7 alin.1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează: *"Utilizatorii finali care achiziționează uleiuri minerale neaccizabile în baza autorizației de utilizator final și care ulterior schimbă destinația inițială a produselor devin plătitori de accize calculate la nivelul accizelor aferente benzinei cu plumb"*.

Prin urmare, nerespectarea condițiilor de comercializare și de realizare a produselor energetice, respectiv uleiuri minerale, determină plata accizelor către bugetul de stat la nivelul accizelor datorate pentru benzinele cu plumb. Având în vedere că legislația în domeniul accizelor, respectiv art.168 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede că "este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal", iar potrivit art.178 alin.(1) din același act normativ: *"producția și/sau depozitarea produselor accizabile, acolo unde acciza nu a fost plătită, pot avea loc numai într-un antrepozit fiscal"*, din actele existente la dosarul cauzei, s-a constatat că **S.C X SRL** a produs uleiuri minerale și le-a comercializat, rezultând că în fapt, societatea a funcționat ca antrepozit fiscal pentru producția și comercializarea uleiurilor minerale, respectiv a produselor energetice în înțelesul Titlului VII Accize, din Codul fiscal, fără îndeplinirea condițiilor legale de autorizare.

Societatea nu a respectat prevederile art. 239 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează: "Se interzice orice operațiune comercială cu uleiuri minerale care nu provin din antrepozitele fiscale de producție".

Totodată, art.186 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează că:

"Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

(1) Antrepozitarii autorizați de către autoritățile fiscale competente ale unui stat membru sunt recunoscuți ca fiind autorizați atât pentru circulația națională, cât și pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile.

(2) Pe durata deplasării unui produs accizabil, acciza se suspendă dacă sunt satisfăcute următoarele cerințe:

a) deplasarea are loc între:

- 1. două antrepozite fiscale;*
- 2. un antrepozit fiscal și un operator înregistrat;*
- 3. un antrepozit fiscal și un operator neînregistrat;*

b) produsul este însoțit de minimum 3 exemplare ale unui document administrativ de însoțire, care satisface cerințele prevăzute în norme;

c) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică tipul și cantitatea produsului aflat în interior;

d) containerul în care este deplasat produsul este sigilat corespunzător, conform prevederilor din norme;

e) *autoritatea fiscală competentă a primit garanția pentru plata accizelor aferente produsului*”.

Potrivit art.189 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia: *“În cazul oricărei abateri de la cerințele prevăzute la art.186 -188, acciza se datorează de către persoana care a expediat produsul accizabil”*.

De asemenea, în conformitate cu art.192 alin.(1), alin.(2) și pct.6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România.

(2) Un produs accizabil este eliberat pentru consum în România, în condițiile prevăzute la art. 166.

La art.166 alin.(1) pct.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede: *“în înțelesul prezentului titlu eliberarea pentru consum reprezintă ... b) orice producție, inclusiv ocazională, de produse accizabile în afara regimului suspensiv”*.

Se retine ca societatea s-a aprovizionat in scutire de la plata accizelor cu produse energetice in baza autorizatiilor de utilizator final si a declaratiilor pe propria raspundere privind scopul în care urmează a fi achiziționate produsele energetice respective în orice alt scop decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

Referitor la produsul finit obtinut si comercializat de SC X SRL sub denumirea de „Dilunat D 509” se retin urmatoarele:

Organele de control au constatat că în perioada mai 2006 – mai 2009 S.C SC X SRL a produs și comercializat uleiuri minerale denumite începând cu data de 01.01.2007, produse energetice, cu punct de inflamabilitate sub 85 grade C către societăți comerciale care nu au calitatea de utilizator final, încadrate la codurile tarifare prevăzute la art.175 alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

In data de 14.05.2008 s-a procedat la prelevarea de probe de catre DRAOV X din produsul finit denumit „Dilunat D 509” produs de catre SC X SRL, fiind incheiat procesul verbal de prelevare nr. x.2008, iar probele prelevate au fost inaintate prin cererea de analiza nr. x05.2008, catre Autoritatea Nationala a vamilor - Laboratorul Vamal central in vederea stabilirii incadrarii tarifare a produsului denumit „Dilunat D 509 din punct de vedere al accizelor.

Urmare analizelor efectuate, prin adresa nr. x.04.2008, Autoritatea nationala a Vamilor comunica certificatul de analiza nr. x(care a fost comunicat contribuabilei cu adresa nr. x.04.2009) cu urmatoarele concluzii:

„Proba reprezinta un amestec de compusi oxigenati (butanol 9, 6 % m/m si acetat de izobutil 1,3 % m/m si hidrocarburi (diferenta pa la 100 % m/m”).

Clasificarea tarifara propusa: 2710.11.90.”

Mai mult, ulterior efectuării inspecției materializată prin întocmirea raportului de inspecție fiscală nr. x care a stat baza emiterii deciziei de impunere nr.39/10.06.2012, Autoritatea Naționala a Vămilor - Direcția tehnici de vămuire și tarif vamal prin adresa nr. x.06.2009 referitor la contestarea de catre SC X SRL a clasificarii la codul NC 2710.11.90 a produsului „Diluant D509” expertizat in Laboratorul vamal (Certificat de analiza nr. xcomunica Direcției Regionale pentru Accize si Operațiuni Vamale X argumentarea clasificarii tarifare astfel:

”Reguli generale pentru interpretarea NC care figureaza in partea I titlul I A din Regulamentul CE nr. 1214/2007 al Comisiei din 20.09.2007 pentru modifcarea anexei I la Regulamentul CE nr. 2658/87 privind Nomenclatura tarifara și statistică si Tariful Vamal Comun prevad in principal:

Clasificarea marfurilor in NC se efectueaza in conformitate cu urmatoarele principii:

Regula nr. 1. *Enunțul titlurilor secțiunilor, capitolelor sau subcapitolelor este considerat ca având numai o valoare indicativă, clasificarea mărfurilor considerându-se legal determinată atunci*

când este în concordanță cu textul pozițiilor și notelor de secțiuni și de capitole și, atunci când nu sunt contrare termenilor utilizați în acele poziții și note, cu următoarele reguli.

[.....]

Regula nr. 6. Clasificarea mărfurilor la subpozițiile unei aceleia și poziții se efectuează, în mod legal, cu respectarea termenilor acelor subpoziții și a notelor de subpoziții, precum și, mutatis mutandis, cu respectarea regulilor anterioare, înțelegând prin aceasta că nu pot fi comparate decât subpozițiile aflate pe același nivel. În sensul acestei reguli, se utilizează și notele de secțiuni și capitole corespunzătoare, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare.

Conform notelor explicative ale Sistemului armonizat aferente regulilor generale de interpretare a SA (varianta 2002 publicat și în România – MO partea I nr. 75bis/februarie 2003) (reguli generale de interpretare a NC sunt identice cu cele ale SA, în conformitate cu art. 1 al REG nr. 2658/1987) textele acestor trei reguli prevăd că determinarea clasificării se face astfel:

a) conform textelor pozițiilor și Notelor de Secțiune și Capitol, și

b) când este cazul, atunci când nu sunt contrare textelor pozițiilor respective și Notelor respective, conform dispozițiilor Regulilor 2, 3, 4 și 5.

Fraza "atunci când nu sunt contrare textelor pozițiilor respective și Notelor", este destinată să precizeze fără echivoc, că textele pozițiilor și Notelor Secțiunilor și Capitolelor au caracter prioritar pentru stabilirea clasificării față de orice alte considerații".

Astfel la Capitolul 27, Nota 2 de Capitol definește termenii „Uleiuri petroliere sau uleiuri obținute din materiale bituminoase”, pentru aplicarea poziției 2710, iar textul poziției 2710 se referă la preparatele care conțin minimum 70 % altfel de uleiuri definite de Nota 2 de Capitol.

Prin aplicarea Reguli nr. 1 se stabilește clasificarea legală la poziția 2710 a produsului „Diluant D509” deoarece, conform caracteristicilor din certificatul de analiză emis de Laboratorul Vamal Central, acestea corespund întocmai textelor legale.

[.....]

Produsul „Diluant D509” are caracteristicile menționate în certificatul de analiză nr. x (până la 210°C produsul este distilat în proporție de 100 %, diferența între temperaturile de distilare a 5 %, respectiv 90 % vol. este de 64°C, conține cca 11 % m/m produși oxigenați și restul amestecuri de hidrocarburi predominant nearomatice) **se clasifică legal la codul NC 2710 11 90.**

Produsul nu poate fi clasificat legal la poziția NC 3814 ca „solvenți organici compusi nedenumiți și necuprinși în alta parte”, atâta timp cât ele satisfac dispozițiile **Notei nr. 2 și Notei de subpoziții nr. 4 de la Capitolul 27**, deoarece s-ar încălca Regula Generală de Interpretare a Nomenclurii Combinată nr. 1, adică textul poziției 3814, care exclude solvenții cuprinși în alta parte (la poziția 2710 în cazul de față).

In concluzie ne păstrăm punctul de vedere privind clasificarea tarifară a produsului expertizat în Laboratorul vamal central.

Astfel, se reține că Autoritatea Națională a Vămilelor a concluzionat că încadrarea tarifară comunicată prin concluziile certificatului de analiză emis este în deplină concordanță cu baza legală care reglementează clasificarea tarifară a mărfurilor.

Se reține că produsele obținute în perioada 01.05.2006 – 31.05.2009 au fost încadrate la coduri tarifare care se regăsesc la art. 175 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, și care intră sub incidența prevederilor secțiunilor a 4-a și a 5-a ale cap. I din titlul VII Accize și alte taxe speciale din același act normativ. În conformitate cu prevederile art. 4 alin 1 din Hotărârea Guvernului nr. 110/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămilelor, autoritatea vamală are atribuții în vederea identificării și expertizării produselor energetice, clasificării mărfurilor în Nomenclatura combinată, baza legală fiind constituită din Regulamentul CE nr. 1214/2007 al Comisiei din 20.09.2007 de modificare a anexei I la Regulamentul CE nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și tariful vamal Comun, precum și Regulile Generale de interpretare a Nomenclurii combinate.

Se retine ca secțiunile a 4-a și a 5-a ale cap. I din titlul VII se refera la regimul de antrepozitare și respectiv la deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv.

Organul vamal, pe baza concluziilor cuprinse în certificatul de analiză emis de Laboratorul vamal central ia deciziile privind măsurile tarifare, netarifare și/sau fiscale pentru partida de marfă din care s-au prelevat probele.

Prin introducerea alin 2 al art. 175 din Codul fiscal legiuitorul a dorit restrângerea aplicabilității regulii generale de la alin 4 al art. 175 potrivit careia produsele energetice, altele decât cele de la alin. (3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

Potrivit acestor reglementări, produsele accizabile care sunt încadrate tarifar la NC-urile precizate la alin 2 al art. 175 din Codul fiscal, pot fi deținute/produse/expediate în regim suspensiv de accize doar într-un antrepozit fiscal autorizat în condițiile art. 180-183 de la titlul VII din Codul fiscal, iar circulația lor în regim suspensiv se făcea numai în condițiile existenței unui DAI.

Per a contrario, dacă s-ar fi considerat că produsele energetice, altele decât cele de la alin 3 sunt supuse unei accize numai dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor, introducerea alin 2 în forma mai sus explicitată nu-și mai avea rostul, iar intenția avută în vedere de legiuitor de a institui un regim distinct de autorizare sau înregistrare la autoritatea fiscală, care să dovedească scopul utilizării și să asigure autorităților fiscale respectarea utilizării efective a produselor conform scopului declarat, nu și-ar fi atins finalitatea.

Totodată, s-a constatat încălcarea prevederilor pct. 7 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, date în aplicarea art. 240 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal", potrivit căroră utilizatorii finali care au achiziționat uleiuri minerale neaccizabile în baza autorizației de utilizatori finali și au schimbat destinația inițială a produselor devin plătitori de accize la nivelul accizelor aferente benzinei cu plumb.

Organul de soluționare retine că societatea contestatoare este în eroare când susține că stabilirea încadrării tarifare a produselor energetice obținute de un utilizator final este nelegală în absența constatării faptului că aceste produse sunt utilizate/puse în vânzare drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor, deoarece tocmai prin natura lor, caracterizată prin ansamblul parametrilor fizico-chimici produsele energetice sunt diferențiate de legiuitor în produse accizabile și produse neaccizabile (care devin accizabile în funcție de destinație).

Afirmatia contribuabilei referitoare la Certificatul de analiza eliberat pentru un produs identic oferit spre vanzare de alta societate , respectiv Diluant S 600 prin care acesta a fost incadrat la pozitia tarifara 3814 nu poate fi retinuta în solutionarea favorabila a contestatiei, intrucat art.17 alin.(2) din Ordinul Vicepreședintelui A.N.AF nr.356/11.02.2008. prevede următoarele: *“În luarea deciziilor prevăzute la alin.1 rezultatele și concluziile cuprinse în certificatul de analiză emis de Laboratorul Vamal Central prevalează în fața informațiilor sau datelor cuprinse în documentele de analiză emise de alte laboratoare, precum și în alte documente care conțin informații privind caracteristicile fizico-chimice ale mărfii atunci când acestea sunt contradictorii”*.

De asemenea, nici afirmatiile contribuabilei precum ca:

„Prin Rezolutia din data de 08.11.2012 data de Parchetul de pe langa Judecatoria sector 4 in dosar x/P/209 s-a dispus neinceperea urmaririi penale a numitului Xsub aspectul savarsirii faptelor prevazute de art. 296/1 alin. 1 lit. b din Legea nr. 571/2003, solutie mentinuta prin Rezolutia nr. x/II/-2/2012 a Prim – procurorului aceluasi Parchet din data de x02.2012, retinandus-se ca produsul Diluant D509 a fost comercializat in ambalaje de 500 ml si 900 ml, pe baza de facturi fiscale impreuna cu alte produse utilizate in productia de mobilier (lacuri si vopseluir) si nefiind comercializat drept combustibil.

Intrucat impotriva acestei rezolutii ANAF – ANV prin DRAOV X a formulat plangere la Judecatoria sectorului 4, prin sentinta penala nr. 1x, definitiva s-a respins aceasta plangere ca neintemeiata si s-au mentinut solutiile date prin rezolutiile mai sus mentionate, iar in

considerentele acestei sentințe instanța a reținut ca „fata de dispozițiile art. 206¹⁶, alin.3 Cod fiscal, pentru produsul finit în discuție, respectiv Diluant D509 nu se datorează accize, întrucât acest produs este încadrat la poziția tarifară 2710.11.90 și nu se regăsește în categoria produselor energetice pentru care se datorează accize prevăzute limitativ, de acest text de lege”.

Instanța a mai reținut ca acest produs nu poate fi încadrat nici la alin. 4 al art. 206¹⁶, alin.3 Cod fiscal întrucât, conform probelor administrate în cauză, nu rezultă dovada ca produsul în cauză ar fi destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru încălzire ori combustibil pentru motor”, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației întrucât clasificarea produselor accizabile intră în competența organului fiscal potrivit legii.

În cazul în speta se reține că Laboratorul Vamal Central este singura structură abilitată să emită astfel de clasificări cu privire la natura, compoziția fizico-chimică a produselor supuse expertizei, în vederea clasificării acestora în categoria produselor accizabile.

Astfel, instanța consideră ca nu s-a făcut dovada intenției din partea intimatului de a ocoli dispozițiile legale și de a produce produse accizabile ce intră sub incidența regimului de antrepoziție prevăzut la titlul VII, în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritățile competente și ca pentru produsul în discuție ar fi trebuit să se plătească accize înseamna automat existența infracțiunii sesizate, pentru faptul că intenția de a eluda dispoziții trebuie dovedită.

Dealtfel, s-a dispus neînceperea urmăririi penale în baza art. 10 lit. d) Cod procedura penală, adică pe motivul că faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii.

Invocarea de către contestatară a faptului că prin sentința penală nr. 1x s-a menționat că pentru produsul „Diluant D509” nu se datorează accize este nelegală, întrucât însăși instanța a reținut că acest produs se încadrează la poziția tarifară 2710.11.90, cod tarifar care potrivit art. 175 alin. (2) **„Intră sub incidența prevederilor secțiunilor a 4-a și a 5-a ale cap. I din prezentul titlu doar următoarele produse energetice: [.....] c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69”** iar potrivit Reguli generale pentru interpretarea NC care figurează în partea I titlul I A din Regulamentul CE nr. 1214/2007 al Comisiei din 20.09.2007 pentru modificarea anexei I la Regulamentul CE nr. 2658/87 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun prevăd că produsul Diluant D509 nu poate fi clasificat la poziția 3814 așa cum eronat susține contestatară atâta timp cât îndeplinește textele și notele legale pentru clasificarea la poziția 2710 conform Notei 2 de la Capitolul 27, Notei de subpoziții 4 de la capitolul 27 și Nota Complementară nr.2 f) de la Capitolul 27, iar clasificarea legală la poziția 2710 nu exclude utilizarea în alte scopuri decât ca și diluanți a produselor, și chiar dacă domeniul principal de utilizare a produselor este utilizarea ca diluanți, nu poate fi exclusă utilizarea în alte scopuri a produselor.

Or, în situația în care încadrarea tarifară a produselor fabricate de societate ar fi cea stabilită de instanța, și produsele ar fi scutite de plata accizelor, societatea nu a respectat condițiile de producere și comercializare a uleiurilor minerale stipulate de art. 239 și art.240 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere că argumentele societății referitoare la clasificarea tarifară stabilită de organele vamale pentru produsele finite obținute din amestecarea unor produse accizabile nu sunt de natură să modifice încadrările stabilite prin actul de control, organul de soluționare concluzionează că produsul: Diluant D 509 face parte din categoria produselor accizabile care puteau fi obținute numai într-un antrepozit fiscal de producție conform art.178 din Legea nr.571/2003 privind codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Tocmai din cauza faptului că produsele obținute de societate se încadrează la coduri tarifare corespunzătoare categoriilor de produse energetice care pot fi produse numai în antrepozit fiscal indiferent de modul de utilizare, în mod legal organele vamale au stabilit că aceste produse puteau fi comercializate către terți numai cu acciza plătită.

În consecință, chiar dacă faptele reprezentatului societății nu constituie infracțiune, aceasta nu exonerează persoana juridică de plata către bugetul de stat a obligațiilor aferente

comercializării unor produse pentru care legiuitorul a instituit un regim de supraveghere în conformitate cu dispozițiile legale mai sus menționate.

Având în vedere cele reținute contestația formulată de SC X SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală nr. x se va respinge ca neîntemeiată pentru suma de x lei, reprezentând accize aferente produselor energetice obținute și comercializate în perioada mai 2006 - mai 2009, societatea necontestând modul de calcul al accizelor sub aspectul bazei de calcul și al cotelor aplicate.

În ceea ce privește accesoriile aferente în suma de **x lei** stabilite prin decizia de impunere nr. x, încheiată de reprezentanții Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale X, acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul în sumă de **x lei** reprezentând accize, aceasta datorează și accesoriile aferente în sumă de **x lei**, contestația fiind respinsă ca neîntemeiată conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul, art.166 alin.(1) pct.b), art.168 alin.(1), art.175 alin.(1) - alin.(7), art.178 alin.(1) art. 186, art. 189, art. 239 alin.(1), art. 240 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, pct. 5^{1.3} alin. (1), pct.7 alin.(1) și alin (3) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, date în aplicarea art. 240 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, Regulamentului CE nr. 1214/2007 al Comisiei din 20.09.2007 pentru modificarea anexei I la Regulamentul CE nr. 2658/87 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, art.17 alin.(2) din Ordinul Vicepreședintelui A.N.AF nr. 356/11.02.2008, art. art.216 alin.(1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC X SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală nr. x, prin care s-au stabilit obligații fiscale în suma totală de **x lei** reprezentând accize în suma de x lei și majorări de întârziere aferente accizelor x lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată potrivit legii, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.